

سهیل صفائی

متولد ۲ اسفند ۱۳۲۷، آباد، فارس

در تاریخ ۱۱ اردیبهشت ۱۳۶۲ در تهران اعدام شد

سهیل صفائی در یک خانواده بهائی به دنیا آمد. ۹ ساله بود که خانواده اش به اصفهان رفتند و در آنجا دوره دبستان و دبیرستان را تکمیل کرد، و همزمان هنر و موسیقی نیز می آموخت. سپس به خدمت نظام رفت و بعد وارد دانشکده ادبیات دانشگاه تهران شد. پس از دانشگاه، به عنوان مدیر شرکت نوشابه سازی زمزم در اصفهان استخدام شد. این شرکت، که صاحبش بهائی بود، پس از انقلاب اسلامی مصادره شد، و او را هم به خاطر اعتقادش به آئین بهائی از کار اخراج کردند.

در روز ۱۱ مهر ۱۳۶۱ بازداشت شد. ابتدا در بازداشتگاه اصفهان بود و در آنجا بازجویی و به شدت شکنجه شد. سپس او را به زندان قصر و بعد در ۲۳ فروردین ۱۳۶۲ به اوین منتقل کردند. سه هفته پس از آن در شب ۱۱ اردیبهشت ۱۳۶۲ به همراه جلال حکیمان اعدام شدند. جسد آنان به خانواده هایشان تحویل داده نشد و احتمالاً مأمورین دولتی آن ها را به خاک سپردند. خانواده هایشان ده روز بعد باخیر شدند و پس از جستجوی طولانی محل دفن آنان را پیدا کردند.

(این معرفی کوتاه بر مبنای اطلاعاتی که در دسترس ما بوده تهیه شده است. اگر به نکته ای برخوردید که دقیق نیست و یا اطلاع مهمی ناگفته مانده است، لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید.)